

begravningstal.se

Kära vänner, kära familj, kära Lina

Tack för att ni är här i dag, i färg, precis som Jonte ville.

Han hade skrattat åt tanken på en sal full av slipsar, så jag är tacksam att vi hedrar honom med kepsar, mönster och mod.

Jag talar som hans storebror.

Och som hans bästa vän.

Vi var varandras bollplank, resekompisar och backupplan när världen blev rörig.

Det känns tomt att säga det i dåtid.

Men allt vi delade bär fortfarande.

Jonas Mikael Bergström, vår Jonte, föddes i Umeå den 22 november 1987.

Han blev 36 år.

Han bar Norrlandslugnet som en grundton, och lade på det en ostoppar nyfikenhet.

Det tog honom till Luleå för datateknik, vidare till Göteborg, där han med vänner startade ett litet spelutvecklingsbolag.

Inte för att jaga storhet, utan för att skapa fritt, tillsammans, och göra något som kändes ärligt.

Han var spelutvecklare med indiehjärta.

Men om du frågade honom vad som gjorde honom mest stolt så handlade det ofta om barnen han introducerade till teknik.

Kurskvällar i ett klassrum som luktade damm och saft.

Ett barn som plötsligt ropar "Det funkar!"

Där brann Jonte som mest.

Teknik som öppnar dörrar, inte stänger dem.

Världen lite mer rättvis och möjlig.

Ni som kände honom vet vad som fyllde hans helger:

Bordsspel som spårade ur i detaljregler och skratt.

Klättring där han alltid ropade "Jag säkrar, ta det lugnt, prova!".

Mountainbike där han hittade stigar ingen annan såg.

Retromusik på hög volym i köket medan han lagade streetfood så att grannarna började undra om vi öppnat en foodtruck.

Och mitt i allt detta: hans lojalitet.

Dörren öppen, kaffet på, tid fanns alltid.

Mitt finaste minne?

Vår roadtrip längs E4 en sommar.

Vi gick vilse i kartappen, tältade där marken lutade fel, brände pannkakor på ett friluftskök som levde sitt eget liv.

Allt gick fel på ett sätt som gjorde allt rätt.

Vi skrattade tills rösterna tog slut.

Och innan vi somnade sa Jonte:

"Vi väljer att kalla det här för planen."

Det var han i ett nötskal.

Räds inte det oväntade.

Döp det till nåt bättre.

Hans värderingar var lika tydliga som hans röst i nattsamtalen:

Vänskap som hålls med handling.

Rättvisa som inte bara pratas om, utan görs.

Nyfikenhet som verktyg, inte pryl.

Och modet att prova nytt, särskilt när knäna skakade.

Det vi kommer sakna mest?

Hans skratt som lättade varje rum.

De där sena peppande sms:en som började med "Okej, hör min galna idé..."

Och hans förmåga att hitta en lösning där andra såg en vägg.

Han var killen som kom med tejp, kod och tålamod - och som stannade tills det fungerade.

Jonte efterlämnar sin Lina och deras hund Buster

Skapa ditt eget personliga tal på begravningstal.se

Han var älskad son, älskad bror.

Lina, du och Buster var hans hemma.

Han pratade om er som man pratar om sin kompass och sin mjuka filt.

Vi lovar att stå nära, att bära, att fortsätta bjuda in skrattet.

I dag sörjer vi, ja.

Men vi firar också.

För ett liv som hann mycket mer än vad siffrorna på ett papper visar.

Timmarna han gav oss vecklar ut sig nu, i hur vi pratar med varandra, i hur vi vågar starta det där lilla projektet, i hur vi sätter oss på cykeln fastän det regnar.

Om Jonte fick sista ordet – och han brukade få det – skulle han nog säga:

“Våga lite mer. Bygg något snällt. Testa. Se vad som händer.”

Och kanske:

“Lägg bort slipsen. Ta på kepsen. Det blir enklare att andas då.”

Vi släpper inte taget om honom.

Vi bär honom vidare.

I vårt mod att prova nytt.

I vår envisa rättvisa.

I vårt skratt, även när det bränner bakom ögonen.

Tack, Jonte, för vägen vi fick.

För nätterna med kod och samtal.

För pannkakor som brändes och planer som blev bättre än ritningen.

Vi älskar dig.

Vi saknar dig.

Och vi fortsätter – tillsammans – i din anda.

Detta tal skapades med begravningstal.se. Svara på några frågor och generera ditt eget personliga tal nu på begravningstal.se

Skapa ditt eget personliga tal på [begravningstal.se](https://www.begravningstal.se)